

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az _____
(eljáró ügyvéd: _____) által képviselt _____
(_____) I. rendű, és
(_____) II. rendű felpereseknek a Dr. Dudás Gábor Ügyvédi
Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Dudás Gábor; 1011 Budapest, Iskola u. 38-42. A. ép. I/6.) által
képviseelt **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság** (1125 Budapest,
Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.) alperes ellen, adatvédelmi ügyben hozott -
NAIH-421-19/2013/H. - közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított peres
eljárásában meghozta az alábbi

ÍTÉLETET:

A bíróság az alperes 2013. október 4. napján kelt, NAIH-421-19/2013/H. számú
határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek
50.000,- Ft (Ötvenezer forint) perköltséget, melynek összege az áfa-t is tartalmazza.

A kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

A II. rendű felperes 2013. január 18-án bejelentéssel fordult az alpereshez, melyben
előadta, hogy az I. rendű felperesnél projektvezetőként dolgozott, egyúttal szakszervezeti
tisztséget is betöltött. Előadta, hogy az I. rendű felperestől céges laptopot kapott,
amelynek magánhasználata is megengedett volt, amennyiben az nem akadályozza a
munka hatékonyságát. Beadványában arra hivatkozott, hogy 2011. szeptember 22-én az
I. rendű felperes ügyvezető igazgatója elkérte a használatba adott laptopot azzal a céllal,
hogy a laptopon tárolt adatokról biztonsági másolatot kíván készíteni. A kérésnek nem tett
eleget, figyelemmel arra, hogy a laptopon magánjellegű és szakszervezeti adatokat is
tárolt. Ezen adatok lementésére hosszabb vita után időt kapott, így a szakszervezeti és
privát adatokat a számítógépről letörölte, majd egy adatok helyreállításával foglalkozó
cégnél, a _____-nél nyilatkozatot tett, amelyben kijelentette, hogy a laptopon olyan törölt
adatok találhatók, amelyek felett ő rendelkezik.

Az I. rendű felperes a törölt adatok helyreállítását kérte a _____-től, amely a fent megjelölt nyilatkozat okán ezt megtagadta. Ezt követően az I. rendű felperes egy másik céggel, a _____-vel sikeresen helyreállította a törölt adatokat. A továbbiakban arra hivatkozott, hogy 2011. október 5-én az ügyvezető fegyelmi eljárás keretében elé tárta a visszaállítással megszerzett személyes, és különleges adatait, melyek között szerepeltek a párjával készült meztelen és szex fotók kinyomtatott formában, valamint bankszámlaadatok, egészségügyi adatok, barátokkal folytatott levelezés, és a szakszervezeti tagok névsora. Az ügyvezető arra vonatkozó elismerő nyilatkozatot kért tőle, hogy a fotók őt ábrázolják, ellenkező esetben azt mások számára is megismerhetővé kívánta tenni. Ezt a nyilatkozattételt megtagadta, melyet követően az állásából rendkívüli felmondással elbocsátották, indokként pedig a laptopon található fényképeket, illetve a _____-nél tett nyilatkozatát jelölték meg. Végezetül arra hivatkozott, hogy különleges személyes adatokkal való visszaélés miatt feljelentést tett, azonban a nyomozást bűncselekmény hiányában megszüntették.

Az alperes 2013. március 11. napján az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 60. § (4) bekezdés b) pontja alapján hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított az I. rendű felperes fenti adatkezelése ügyében. Az eljárás során többszöri tényállás tisztázása körében előírt nyilatkozattételre történő felhívást követően hozta meg az alperes a 2013. október 4. napján kelt, NAIH-421-19/2013/H. számú határozatát, melyben az I. rendű felperest az Info tv. 61. § (1) bekezdés b), c) és f) pontjai alapján, jogellenes adatkezelés miatt 1.500.000,- Ft adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, és a jogellenes adatkezelést megtiltotta. Az alperes felszólította továbbá az I. rendű felperest, hogy a jogellenes adatkezelés megtiltásának az alábbi módon tegyen eleget: a munkavállalók részére átadott számítástechnikai eszközök ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket az Információbiztonsági Szabályzatban a határozatban megfogalmazott követelményeknek megfelelően részletezze, és a jövőbeni ellenőrzési eljárások során ezen szabályok érvényesülését biztosítsa; a jövőben a II. rendű felperes egykori gépének winchesterén lévő törölt és felülírt, személyes adatokat tartalmazó állományt ne állítsa vagy állíttassa helyre, és ne ismerje meg.

Az alperes az eljárása során megállapította, hogy az I. rendű felperes által letörölt adatállomány visszaállítása folytán a II. rendű felperes tudomására jutó adatok kezelése többszörösen jogsértő, a személyes adatok védelmének sérelmét okozó eljárás volt. Megállapításra került, hogy jogsértő volt a munkáltatói ellenőrzés lefolytatásának módszere, a törölt és visszaállított tartalomban a munkaviszonnyal össze nem függő személyes és különleges adatok kezelése a visszaállított tartalmat hordozó CD-n 2011. október 1-től 2012. május 24-ig, valamint az II. rendű felperes szexuális tartalmú fényképeinek kinyomtatása, kezelése. Az alperes a határozatában rámutatott arra, hogy a jelen ügynek kiemelt jelentősége van, mert bár a munkaviszonyban a felek fogalmilag egyenrangúak, a munkáltató azonban az ellenőrzési jogosultságára hivatkozva a munkavállalóról olyan információkhoz juthat, mellyel visszaélve a munkavállalót kiszolgáltatottá teheti. A határozat rögzíti, hogy a tárgyi esetben a számítástechnikai eszköz átvizsgálása során nem történt meg az előzetes, illetve az adatkezelés körülményeiről való tájékoztatás, és a munkaviszonnyal össze nem függő adatok lementésére is csak az ügyvédi, illetve rendőrségi közbelépésre biztosítottak időt.

Az alperes határozatban rögzített álláspontja szerint a II. rendű felperes konkurens céggel történt kapcsolattartását elsőként a nyomtatási napló, az e-mail szerver, illetve az I. rendű felperes birtokában lévő hálózati és egyéb eszközök vizsgálatával kellett volna megkísérlni bizonyítani. Az alperes rámutatott arra, hogy az I. rendű felperes nem megfelelően végzi a munkavállalóknak juttatott céges számítástechnikai eszközök ellenőrzését, mert az ellenőrzés magánadatokra is kiterjedhet. Határozatában azt is rögzítette, hogy az I. rendű felperes IT-Szabályzata nem tartalmazza a munkaeszközök ellenőrzésének szabályait, a magánhasználat engedélyezésének vagy tiltásának a szabályzatból egyértelműen ki kell tűnnie, és a magán adatokkal történő rendelkezésre az ellenőrzés előtt megfelelő felkészülési időt kell biztosítani, az ellenőrzés továbbá a munkaviszonnyal össze nem függő személyes adatokra nem terjedhet ki. Az alperes a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [helyre] számú ítéletére hivatkozással kifejtette, hogy a II. rendű felperes azon magatartása, mely szerint 2011. szeptember 22-én az I. rendű felperes szabályzata szerinti tiltott programmal a szóban forgó számítógépen törlést végzett, rendkívüli felmondásra okot adó körülmény volt. Az alperes kifejtette, hogy a munkavállaló kötelessége a munkáltató gazdasági érdekeit szem előtt tartani, ugyanakkor az üzleti titoksértés bizonyítása sem járhat a személyes adatok védelmének sérelmével.

Az alperes álláspontja szerint a jogszerű eljárás az lett volna, ha a tartalom-visszaállítással nyert állományból az üzleti adatokon túl birtokába jutott, munkaviszonnyal össze nem függő személyes és különleges adatokat azonnal, és véglegesen törlik. Az I. rendű felperes az alperes megállapítása szerint a helyreállított, és CD-re kiírt személyes adatokat 2011. október 1. és 2012. május 24. napja között kezelésében tartotta, melynek sem megfelelő jogalapja, sem célja nem volt, így az I. rendű felperes az Info tv. 4. § (1)-(2) bekezdéseit, és 5. § (1) bekezdését megsértve jogellenes adatkezelést végzett. Az alperes a szexuális tartalmú képek vonatkozásában hangsúlyozta továbbá, hogy a különleges adatok, és a magánélet védelme alkotmányos alapjog, védelmének szintje magasabb rendű, mint a munkáltató ellenőrzési joga, így ezen képek azonnali törlése lett volna az alkotmányos követelmény. A határozat megállapítása szerint az I. rendű felperes megsértette az Info tv. 5. § (2) bekezdését azzal, hogy a II. rendű felperes különleges adatát törvényi felhatalmazás és az érintett írásbeli hozzájárulása hiányában kezelte. A határozat rögzíti, hogy szakszervezeti adat jogellenes kezelésére az alperes nem talált bizonyítékot. Összességében az alperes megállapította, hogy jogsértő volt a munkáltatói ellenőrzés lefolytatásának módszere, a törölt és visszaállított tartalomban a munkaviszonnyal össze nem függő személyes és különleges adatok kezelése a visszaállított tartalmat hordozó CD-n 2011. október 1-től 2012. május 24-ig, valamint jogsértő volt a II. rendű felperes szexuális tartalmú fényképeinek kinyomtatása és kezelése.

A fentiekben részletezett jogsértés tényére tekintettel az alperes indokoltnak tartotta a bírság kiszabását, figyelemmel arra, hogy az I. rendű felperes a II. rendű felperes munkaviszonyával össze nem függő személyes adatait kezelte, tárolta törvényi felhatalmazás és az érintett hozzájárulása nélkül, a célhoz kötöttség követelményét is megszegve, illetve a II. rendű felperes kifejezett törlési kérelmére sem szüntette meg a jogellenes adatkezelést. Az alperes a bírság kiszabása során súlyosbító körülményként vette figyelembe azt, hogy az II. rendű felperes szándéka szerint törölt, munkaviszonnyal össze nem függő személyes és különleges adat került az I. rendű felperes kezelésébe, valamint a jogsértő állapot időtartamát. Az alperes a határozatában azt rögzítette, hogy az adatkezelés a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról

szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) hatálya alatt kezdődött, és átnyúlt az Infotv. hatálya alatti időszakra, szankciót pedig az Infotv. hatálya alá eső időszakra állapított meg.

A határozat ellen az I. és a II. rendű felperes keresetet nyújtott be. A II. rendű felperes keresete folytán 11.K.33.631/2013. számon indult pert a bíróság a 11.K.33.631/2013/2. számú végzésével a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 149. § (2) bekezdése alapján a jelen perhez egyesítette.

Az I. rendű felperes a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy nem felel meg a valóságnak az az alperesi megállapítás, miszerint az adatkezelés körülményeiről való tájékoztatás nem történt meg. Álláspontja szerint a II. rendű felperes tisztában volt azzal a gyakorlattal, hogy bármikor biztonsági mentés készíthető a céges laptopok tartalmáról. Sérelmezte, hogy az alperes nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az ügyvezető írásban utasítást adott a laptop átadására, amely utasítás kifejezetten rögzíti, hogy a mentés nem érinti a privát tartalmat. Az alperes figyelmen kívül hagyta továbbá azt a körülményt, hogy a II. rendű felperes tanúk szeme láttára konkurens céges anyagot nyomtatott ki a laptopjáról, majd az ügyvezetői utasítást megtagadva kívánta megakadályozni azt, hogy a laptop tartalmát a munkáltató megismerje. A munkáltató arra kívánt választ kapni, hogy a konkurensnel történő kapcsolattartásnak mi volt a tartalma.

Az alperes ezzel kapcsolatban álláspontja szerint számítástechnikai szakkérdésben foglalt állást akkor, amikor meg kívánta határozni az ellenőrzés elsődleges technikai módját. Sérelmezte, hogy az alperes a II. rendű felperes egyoldalú feltételezéseit fogadta el, míg az I. rendű felperesi értékelést figyelmen kívül hagyta. Arra is hivatkozott, hogy a II. rendű felperes valótlan tartalmú nyilatkozatot tett a felé, amikor azt állította, hogy a laptopon csak privát adatok vannak, melyet az alperes szintén nem értékelt, megsértve ezzel a kiegyensúlyozott elbírálás elvét.

Az alperes a közigazgatási eljárás során is többször hivatkozott történeti kronológiát sem vette figyelembe. Először ugyanis kizárólag a konkurens céges anyagok fellelése volt az indoka a biztonsági mentés elrendelésének. Ezt követően eltelt kb. 5-6 óra, amely időszak alatt nyilvánvalóvá vált, hogy a II. rendű felperes nem a privát adatait menti, hanem a céges laptop teljes tartalmát semmisíti meg. Csak ezek után került sor arra, hogy a helyreállított tartalmat megvizsgálják a célból, hogy megállapítsák szerepel-e köztük a konkurens cég adata. Kifogásolta továbbá, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a II. rendű felperes az I. rendű felperes tulajdonát semmisítette meg, amely nem mellesleg üzleti titoknak is minősül egyben.

Hangsúlyozta továbbá, hogy a II. rendű felperesnek minden lehetősége, feltétele adott volt ahhoz, hogy adatállományt helyezzen el a számítógépen. Arra is hivatkozott, hogy ellentétes a logika szabályaival az alperes álláspontja, hiszen figyelemmel arra, hogy nem tudták azt, hogy milyen adatok kerültek törlésre, ezért azt sem vizsgálhatták, hogy a helyreállításuk szükséges-e, illetve, hogy az adatok máshol fellelhetők-e. Álláspontja szerint az alperesnek azt is vizsgálnia kellett volna, hogy a II. rendű felperesnek a munkaszerződése alapján kellett-e számolnia azzal, hogy a munkáltató megpróbálja visszaszerezni a megsemmisített üzleti dokumentációját. Sérelmezte, hogy az eljárás során becsatolta a helyreállított adatok tételes listáját, mely okirati bizonyítékot az alperes szintén figyelmen kívül hagyott. A helyreállított adatok között egyetlen barátokkal folytatott

levelezés, egészségügyi állapotra vonatkozó különleges adat, és bankszámlaadat sem volt, az alperes ezen megállapításait kizárólag a II. rendű felperes elmondására alapította. Azt is kifogásolta, hogy az alperesi álláspont szerint a feleknek közösen kellett volna áttekinteni és elemezni a törölt adatállományt, azonban a II. rendű felperes büntetőfeljelentést tett az ügyben, ezért felmerül az a kérdés, hogy a feljelentett munkáltatótól elvárható-e ez a magatartás. Az alperes az előzőeken túl azt sem vette figyelembe, hogy a II. rendű felperes írásbeli hozzájárulását adta ahhoz, hogy a visszaállított privát fényképeit az I. rendű felperes hatósági eljárásban felhasználja, ezért az adathordozó páncélszekrényben való tárolása szintén nem valósított meg jogsértést. A II. rendű felperes céges laptopon elhelyezett privát dokumentumai részét képezték a rendkívüli felmondás indokolásának, a helyreállított adattartalom tehát nélkülözhetetlen bizonyíték volt a munkaügyi perben, ahol a bizonyítási teher a munkáltatón van. A II. rendű felperes azt megtagadta, hogy írásban nyilatkozzon a képek tartalmáról, melynek alapján nem volt elvárható az, hogy ezen bizonyítékokat az I. rendű felperes megsemmisítse. Mindezek alapján megalapozatlannak tartja azt az alperesi következtetést, hogy a helyreállítással nyert személyes adatok kezelésének indokolható célja nem volt.

A II. rendű felperes pontosított keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Előadta, hogy az alperes a tényállást tévesen és ellentmondásosan állapította meg, ezért téves következtetésre jutott. Az alperes figyelmen kívül hagyta, hogy a saját adatok fölötti rendelkezés joga alapvető jog, elmulasztotta továbbá megvizsgálni, hogy az adatkezelő belső szabályzata összhangban van-e az Alaptörvénnyel, továbbá a hatályos magyar adatvédelmi jogszabályokkal. Álláspontja szerint továbbá az alperes figyelmen kívül hagyta a tárgyi időszakban hatályos, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 104. § (2) bekezdését, mely szerint a munkavállaló a munkáltató utasítását megtagadhatja, amennyiben az jogszabályba ütközik.

Sérelmezte, hogy a határozat ellentmondásos, ugyanis egyrészt megállapítja az adatkezelő kirívóan jogsértő magatartását, de nem tiltja meg a tárolás további folytatását, és nem szólítja fel az adatkezelőt az adatok megsemmisítésére. A határozat az előzőeken túl hibás felszólítást tartalmaz, ugyanis a törölt, de még felül nem írt adatok helyreállítását kellett volna megtiltania az alperesnek. Kereset-kiegészítésében előadta továbbá, hogy amennyiben a munkáltató megengedi a munkavállalóinak a céges laptop használatát, amely magán adatok felmásolásával is jár, azt is meg kell engednie, hogy a munkavállaló azt bármikor letörölhesse, hiszen a saját személyes adatai fölött - az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdése, az Info tv. 5. § (1) és (2) bekezdés a) pontjai, valamint a 95/46/EK irányelv 7. cikk f) pontja értelmében - kizárólag a munkavállaló rendelkezik.

Álláspontja szerint az adatok törlésének technikailag csak egyetlen módja volt, mégpedig a törölőszoftver használata. Arra is hivatkozott, hogy a céges adatok végleges törlése nem nyert bizonyítást, figyelemmel arra, hogy az adatkezelő elmulasztotta megvizsgálni az adatállományt. Álláspontja szerint az adatok helyreállításának a célja nem az üzleti adatok visszaszerzése volt, hanem a magánadatainak jogsértő megismerése. Előadta továbbá, hogy a határozat rendelkező része abból a szempontból is hiányos, hogy csak a winchesteren lévő adatokra vonatkozik a kötelezés, álláspontja szerint azonban a kötelezésnek valamennyi más formában meglévő adatra is ki kellene terjednie.

Kifogásolta azt is, hogy az alperes a 2012. május 24. napja utáni adattárolást nem tekintette jogsértőnek, hiszen a személyes és különleges adatai nincsenek az Info tv.

definíciója szerinti törölt állapotban, tekintve, hogy azok helyreállítása lehetséges. Hangsúlyozta, hogy a winchester tartalmát senki nem vizsgálta meg, így nem állapítható meg, hogy az alperes mire alapozza azt, hogy a laptopon törölt adatok vannak. Mindezek alapján teljesen fölöslegesen vizsgálta az alperes azt, hogy az adatkezelő képes-e helyreállítani az adatokat vagy sem, hiszen az Info tv. hierarchikus struktúrájában már egy alsóbb szinten megállapítható az adatkezelő jogsértő magatartása. Arra is hivatkozott, hogy az adatkezelőnél az adatok helyreállításához szükséges feltételek könnyűszerrel megteremthetők. Kifejtette továbbá, hogy a határozatban hivatkozott elsőfokú munkaügyi bírósági ítélet nem jogerős, ennél fogva kötőereje nincs.

Kereset-kiegészítésében az előzőeken túl a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 72. § (1) bekezdés ef) pontjának megsértésére hivatkozott, és e körben arra, hogy az alperesi határozat olyan jogszabályhelyekre is hivatkozik, amelyek az adott ügyben nem relevánsak, míg az ügy minősítése szempontjából nem minden releváns jogszabályhelyet tartalmaz. Hivatkozott továbbá a Pp. 339/B. §-ának megsértésére, továbbá arra, hogy az alperes nem vizsgálta a konkrét adatkezelés időpontjában hatályban lévő Avtv. rendelkezéseit, az adatkezelést a 2012. január 1. napjával hatályba lépő Infotv. rendelkezései szerint minősítette. Kifogásolta, hogy az alperes nem folytatott le bizonyítási eljárást, az adattároló tartalmát nem vizsgálta, helyszíni vizsgálatot nem folytatott le.

Sérelmezte továbbá, hogy az alperes tévesen értelmezte az Infotv. 4. § (3) bekezdését, amely jogszabályi rendelkezés álláspontja szerint ellentétes az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelvében foglaltakkal. Álláspontja szerint az alperesnek azt is meg kellett volna állapítania, hogy az I. rendű felperes jogellenesen kezelte és kezeli a nem hivatalos adatokat az adattárolón, melynek vonatkozásában az Infotv. 61. § (1) bekezdésében foglalt intézkedések egyikét kellett volna alkalmaznia.

Az alperes a felperesek keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte fenntartva a határozatában foglaltakat.

Az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére és új eljárás elrendelésére az alábbiak miatt került sor.

A bíróság a keresettel támadott határozatot a Pp. 324. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján vizsgálta felül. A bíróság az alperesi határozat jogszerűségét a Pp. 215. §-a alapján a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátaira figyelemmel a következők szerint vonta értékelésébe.

A Pp. 339/A. §-a szerint, a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

Az Infotv. 73. § (1) bekezdése alapján, e törvény - a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

A bíróság rögzíti, hogy a felülvizsgált határozat alapját a 2011. szeptember és október hónapokban történt adatkezelés képezte, melynek alapján az alperes az I. rendű felperes terhére rótta azt, hogy jogsértő volt a II. rendű felperesnél lefolytatott ellenőrzésének módszere, jogsértő volt továbbá a munkaviszonnyal össze nem függő személyes és

különleges adatok kezelése a visszaállított tartalmat hordozó CD-n 2011. október 1-től 2012. május 24-ig, valamint jogsértő volt a II. rendű felperes szexuális tartalmú fényképeinek kinyomtatása és kezelése.

A bíróság mindenekelőtt a II. rendű felperesi kereseti kérelme alapján azt vizsgálta, hogy az I. rendű felperessel szemben megállapított jogsértés alapját képező ellenőrzésre, valamint a személyes és különleges adatok visszaállítására az alperes helyesen alkalmazta-e az Infotv. rendelkezéseit, figyelemmel arra, hogy a szóban forgó jogszabály 2012. január 1. napján lépett hatályba. A bíróság megállapította, hogy a megállapított jogsértések időpontjában – a 2011. október 1. napjától 2012. május 24. napjáig terjedő időtartamra megállapított folyamatos jogsértés kivételével – az Infotv., és így a határozatban felhívott rendelkezései nem voltak hatályban.

A bíróság arra mutat rá, hogy a jogszabályi rendelkezéseket - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a hatálybalépését követően keletkezett tényekre és jogviszonyokra kell alkalmazni, melynek folytán az alperes által 2011. szeptember és október hónapokra vonatkozóan vizsgált adatkezelés kizárólag az akkor hatályban lévő Avtv. rendelkezései alapján minősíthető. Függetlenül tehát attól, hogy az alperes a határozatban azt rögzítette, hogy szankciót csak az Infotv. hatálya alá eső időszakra állapított meg, a határozat jogalapja – így a munkáltatói ellenőrzés, a hivatkozott fényképek kinyomtatása és kezelése, valamint a személyes és különleges adatok 2011. október 1. napjától az Infotv. hatályba lépéséig történő kezelése - tekintetében az alkalmazott jogszabályhelyet tévesen választotta meg.

A fent rögzítettek alapján a bíróság megállapította, hogy a határozat érdemi felülbírálatra, így a felperesi keresetekben foglaltak érdemi vizsgálatára alkalmatlan, figyelemmel arra, hogy az adatkezelés megtörténtekor hatályos jogszabály alapján esetlegesen fennálló jogsértés megállapítása esetén a bíróság a közigazgatási határozatot maga hozná meg, amely ellen további rendes jogorvoslat már nem lenne igénybe vehető.

A fentiek alapján a bíróság az alperes határozatát a Pp. 339. §-a alapján hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Az új eljárás során az alperesnek vizsgálni szükséges a 2011. szeptember és október hónapokra vonatkozóan megállapított adatkezelés tekintetében alkalmazandó Avtv. rendelkezéseit, és azt, hogy az Avtv. biztosít-e, és ha igen milyen hatósági hatáskört biztosít az alperes részére a tárgyi adatkezelés vizsgálatára, az esetleges jogsértés megállapítására és szankcionálására. A kifogásolt adatkezelés vonatkozásában az Infotv. szerinti eljárásban kizárólag az Infotv. hatályba lépését követően elkövetett, illetőleg fennálló jogsértés vizsgálható (szankcionálható).

Az ügyvéd által képviselt I. rendű felperes perköltségét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján, a 3. § (2)-(6) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével 50.000,- Ft-ban állapította meg, melyet az alperes a rendelkező részben foglaltak szerint köteles megtéríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A bíróság a perköltség megállapításakor figyelemmel volt arra, hogy az I. rendű felperes képviselőtét ellátó ügyvéd áfa-körbe tartozik. A bíróság a II. rendű felperes perköltségéről való döntést a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte, tekintettel arra, hogy a II. rendű felperes perköltség megtérítésére igényt nem tartott.

Az alperes pervesztességére tekintettel a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1)

bekezdés c) pontja alapján az alperest megillető személyes illetékmentességre tekintettel a Magyar Állam viseli, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és a 14. §-ára. A II. rendű felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére szükségtelenül lerótt 30.000,- Ft kereseti illeték visszatérítését az Itv. 80. § f) pontja alapján az illetékügyben eljáró adóhatóságtól kérheti.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. január 29. napján

dr. Kopinja Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelezőül: *[Handwritten signature]*

